

Rudziński, Eugeniusz

"Narodziny Polskiego Radia :
radiofonia w Polsce w latach
1918-1929", Maciej Józef
Kwiatkowski, Warszawa 1972 :
[recenzja]

Rocznik Historii Czasopiśmiennictwa Polskiego 13/1, 126

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z. Bednorz znakomicie odczytał z kart śląskich czasopism okresu 1880—1902 główne problemy życia literackiego i kulturalnego i zinterpretował je ze znajomością problematyki śląskiej. Załączona bibliografia wyzyskanych lektur obejmuje kilkadziesiąt pozycji dotyczących dziennikarstwa, prasy, spraw księgarsko-wydawniczych oraz szczegółowych problemów, np. recepcji pisarzy polskich w prasie śląskiej.

Cecylia Gajkowska

Maciej Józef Kwiatkowski, *Narodziny Polskiego Radia. Radiofonia w Polsce w latach 1918—1929*, Warszawa 1972, ss. 472.

Autor, długoletni pracownik Polskiego Radia, podjął ważne badania nad początkami tej instytucji. Ważne dlatego, że w historii upowszechniania informacji i kształtowania opinii publicznej radio obok prasy i telewizji odgrywało i nadal odgrywa istotną rolę. Aczkolwiek w omawianym okresie narodzin polskiego radia jego znaczenie z punktu widzenia społecznego było niewielkie, to położone zostały wówczas podstawy dalszego rozwoju w okresie międzywojennym, spełniania przezeń niezastąpionego źródła informacji dla społeczeństwa polskiego podczas okupacji i dynamicznego rozwoju w okresie powojennym.

Przy omawianiu początków Polskiego Radia autor musiał pokonać poważne trudności, ponieważ materiały archiwalne w poważnej mierze uległy zniszczeniu podczas wojny. Stąd bazę źródłową książki stanowiła ówczesna prasa oraz wspomnienia i relacje pracowników radia i radiosłuchaczy.

Autor z dużą sumiennością opracował materiał, omawiając działalność twórców i dziennikarzy radiowych, programy, bazę techniczną radiofonii i scharakteryzował odbiorców radiowych. Przeprowadził także próbę periodyzacji historii polskiej radiofonii. W książce przypomnieni zostali pionierzy Polskiego Radia, którzy przy obojętności dużej części społeczeństwa i niezrozumieniu ze strony części czynników rządowych prowadzili swoją działalność z wielkim zapałem i dużymi umiejętnościami.

Po raz pierwszy obszerniejszej charakterystyce poddana została prasa radiowa oraz omówiony stosunek prasy periodycznej do radia w latach 1918—1929. Dodatkowy aspekt książki to ukazanie roli radia w kształtowaniu kultury narodowej. Oczekiwać należy na dalsze opracowania z historii radiofonii, tym ważniejsze, im szersze było grono odbiorców programu radiowego.

Eugeniusz Rudziński